

עמ"י 33459/12/20 - שמואל נחמן לוונטר נגד תחנת משטרה - גלילות (הרצלייה)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"י 33459-12-20

לפני כבוד השופט ציון קאפח
העורר:

שמואל נחמן לוונטר
ע"י ב"כ עו"ד אלון דוידוב

נגד
המשיבה:

תחנת משטרה - גלילות (הרצלייה) (מרחב ירקון)
ע"י ב"כ פקד, עו"ד אדם בן שחר

החלטה

ערר על שתי החלטות אשר ניתנו על ידי בית משפט קמא במסגרת ע"ק 67505-11-20 ו-מ"י 74392-11-20.

רקע:

חברת עמידר הינה הבעלים של דירה ברחוב הר סיני 26/4 בהרצליה.

בחודש יוני 2020 פינתה את הדירה דיירת אשר התגוררה במקום בשכירות.

העורר פלש לדירה בחודש יולי מבלי שקיבל הרשאה מחברת עמידר להיכנס לדירה.

חברת עמידר פנתה ללא שהיות למשטרת ישראל ביום 14.7.20. שוטרים אשר הגיעו למקום לא מצאו את העורר בדירה וניסיונותיהם לאתרו לא עלו יפה.

יצוין, כי בד בבד לפלישת העורר לדירה, הוחלף במקום המנעול.

מעט לעת הגיעו שוטרים אך חיפושיהם אחר העורר העלו חרס.

משכך, ביום 17.8.20 השתלטה חברת עמידר על הדירה והחליפה את המנעול.

ביום 4.10.20 הוגשה תלונה נוספת על ידי חברת עמידר. הוברר כי העורר פרץ לדירה פעם נוספת והחליף את המנעול.

ביום 26.11.20 אותר העורר ועוכב לחקירה בגין עבירה של השגת גבול. באותו מעמד הוצא נגדו צו הרחקה למשך 15 ימים. העורר הגיש ערר על החלטת קצין המשטרה אך הערר נדחה על ידי כב' השופטת לוי במסגרת ע"ק

עמוד 1

67505-11-20.

העורר הפר את צו ההרחקה ועל כן נעצר והובא בפני בית משפט ביום 30.11.20 במסגרת מ"י 74392-11-20. במסגרת הדיון קבעה כב' השופטת אידית קליימן-בלק כי על העורר לפנות את הדירה ולהוציא את כל המטלטלין השייכים לו.

על שתי ההחלטות מוגש הערר.

ראיתי לדחות את הערר על אתר משום שיש בו עזות מצח בלתי מבוטלת מצד העורר.

למדתי לדעת כי חברת עמידר פנתה ללא שהיות בתלונה למשטרה בגין הפלישה לדירה. בכך מילאה חברת עמידר אחר הוראת סעיף 18(ב) לחוק המקרקעין, תשכ"ט-1969, כי ניתן לנקוט בכוח סביר לפנות אדם אשר מצוי במקרקעין שלא כדין. לצורך זה, המשטרה נחשבת כידה הארוכה של חברת עמידר. אין מחלוקת כי פניית חברת עמידר למשטרה נעשתה בתוך תקופת שלושים הימים.

סיירים אשר הגיעו למקום לא מצאו את העורר אשר שיחק בהם משחקי חתול ועכבר.

יצוין כי באותו בניין ממש מתגוררת אמו של העורר.

ב"כ העורר טען כי אם פינוי העורר לא בוצע בתוך 30 יום, אזי על חברת עמידר להתכבד ולנקוט בהליך אזרחי.

אינני מקבל פרשנות זו של ב"כ העורר. הפנייה למשטרה נעשתה בזמן. העורר תעתע במשטרה וקשה היה לאתרו.

היגיון החיים והשכל הישר מוליכים למסקנה כי יש לאמוד את תחילת מניין תקופת ה-30 הימים מיום הפנייה למשטרה. לאחר מכן אין לקצוב סד זמנים להשלמת הפנוי תוך 30 יום, כל מקרה ונסיבותיו. כל פירוש אחר יוליך לתוצאה שהינה בבחינת "חוטא יוצא נשכר".

במאמר מוסגר התייחס ב"כ המשטרה לחשבון חשכל אשר הוצג על ידי העורר לפיו הוא משלם חשבון חשכל מחודש יולי 2020, הוא חודש הפלישה. ב"כ המשטרה העלה תמיהה אשר לנסיבות העברת החשבון על שמו של העורר מבלי שנתבקשה לכך הסכמת חברת עמידר.

בנסיבות הללו, ההחלטות שניתנו בעניינו של העורר מיוסדות על אדנים משפטיים ועובדתיים מוצקים.

הערר נדחה.

אך מטעמים של חמלה אינני עושה צו להוצאות.

המזכירות תמציא עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ב טבת תשפ"א, 27 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.